

κῆνον μετα' ἐξεπῆντο μηδ' αὖτις ἔχειν συζυγίαν
πρὸς ἄλλο ζῴδιον, ἀλλὰ καὶ ἀνατέλλειν βεβαιότα-
τον, &c. Aliquanto post: τὴν δὲ πιαύτην ἔκθε-
σιν παντελῶς διημαρτημένην εἰς συμβέβηκεν. ἔτε
γὰρ ἐν ὅλῃ τῇ χειμερινῇ τροπῇ γίνονται, ἀλλὰ ἐστὶν
εἰς τὴν ἡμεῖς λόγῳ φησὶν τὸν, ἐφ' ᾧ γυνόμενος ὁ
ἥλιος τὴν τροπὴν πειεῖται. An satis constat in
toto Dodecatemorio solstitium committi
illis veteribus &c quidem nimis ἀρχαίῃς per-
suasum fuisse? Quod quum ante annos XV
cuidam Mathematico probare vellem; non
aliter exceptus sum ab eo, quam si testitudi-
nes volare dixissem. Itaq; nullo minus pro-
bris persecutus est me. Ea sunt ingenia ho-
rum, quorum Mathematicè nihil est, quam
omnis civilitatis & cultiorum studiorum ab-
dicatio. Vetusissima vero est hæc opinio,
& ut puto, auctore Eudoxo, qui solstitium &
brumam non in principio Cancræ, & Capri-
corni, sed in mediis signis, fieri putabat. De
Tropico æstivo loquens, δευτέρως ἐπὶ κύλῳ,
ἐν ᾧ φεριναὶ τροπαὶ γίνονται. ἔκ δ' ἐν τῷ τῷ μέσῳ
τῷ κακρῖν. de Tropico hiberno: πέταρτῳ δ'
ἐν ᾧ χειμεριναὶ τροπαὶ γίνονται ἐστὶ δ' ἐν τῷ τῷ
μέσῳ τῷ αἰγόκρῳ. Similiter æquinoctia non